

exterioritzat mantes vegades: "ésser justos amb els altres, per a poder reclamar la justícia per a nosaltres".

I que això no han estat paraules i teories purament, podem demostrar-ho recordant que un dels primers actes del Sindicat fou el d'avisar al públic, per mitjà de gazetilles als diaris, que si algú es creia vexat per algun metge, acudís al Sindicat, que se li faria justícia i així es féu en alguns casos. Demés se demostra amb la multitud de casos d'intervenció del Sindicat en conflictes entre companys i altres individus o entitats, en els quals sempre ha surtat la justícia, malgrat moltes vegades hagin estat els companys qui han tingut de reduir les seves pretensions, ja perquè, mal aconsellats, les havien exagerat, ja perquè, en ares de l'harmonia, s'hagin deixat retallar la capa. Tan imbuïts estem nosaltres d'aquest esperit de justícia, que puc dir-vos, en nom del Sindicat, que veuriem amb gust que els clients s'associessin, i que es creessin comissions mixtes per a solucionar els possibles conflictes entre aquells i els metges.

Ja heu sentit l'acció benèfica desenrotllada pel Sindicat, en la qual esmerça algunes mils pessetes anyals sense que mai, com se us ha dit, s'hagi preguntat al necessitat pels seus antecedents, puix el Sindicat subvenciona vídues que fa més de 30 anys que ho són, a òrfens de companys que sempre havien estat contraris al Sindicat i a companys que mai n'havien format part, i fins a altres que, vinguts de llunyes terres, carregats de misèria, se'ls ha subvencionat fins a poder-los col·locar i poder viure del seu treball.

Al privar-nos de l'acció social, el Sindicat tenia molt avançat un projecte de segur social contra la tuberculosi, que hauria estat, de portar-se a la pràctica, molt útil per la classe obrera i s'ha tingut de suspendre.

Són més encara les nostres aspiracions:

El metge és un intel·lectual, per quant durant tota la vida s'ha de dedicar a l'estudi, si vol complir bé el seu deure; no pot limitar el seu estudi a la Medicina, sinó a tot el que amb ella i el seu subjecte, que és l'home té relació, i, de fet, les estadístiques demostren que el metge és el millor client de les llibreries i editorials; el metge es considera un obrer per la manera de prestar els seus serveis, i així ho va declarar unànimement el Consell del Sindicat a l'ésser invitat oficialment per a que fés la seva classificació social;

el metge exerceix de tècnic quasi sempre i moltes vegades de patró; el metge, pels seus estudis, és qui millor coneix l'home amb la seva psicologia especial, segons les seves distintes modalitats i el metge mateix, per la seva pràctica, és qui està en més íntim contacte amb el poble en totes les classes socials, des de les més enlairades a les més baixes. No us sembla que, donades aquestes circumstàncies, és el metge el factor òptim per a servir de mitjancer entre els diferents estaments, per a contribuir a llimar les aspors que les impureses de la realitat han de produir necessàriament entre unes classes socials i altres? No us sembla que és element més adequat per a contribuir a restablir la pau social, que ha d'ésser necessàriament funció de la justícia social, ja que sense la justícia no és possible una pau sòlida?

Doncs, feu-nos justícia a nosaltres, i nosaltres posarem tot el nostre saber i poder al servei del restabliment de la justícia social i de la pau consecutiva.

Els metges, com a naturalistes que som, tenim un respecte profund a totes les manifestacions espontànies de la naturalesa, i, essent la llengua una d'elles, és natural que li tinguem tot el respecte. El Sindicat, per altra part, està constituït quasi exclusivament per metges catalans, puix els pocs que no ho són per naturalesa, ho són per adaptació, i els pocs que no ho siguin o no es considerin com a tals, per conveniència han de saber la llengua catalana, ja que d'altra manera és impossible la compenetració íntima amb els clients, quasi tots catalans, que suposa la pràctica perfecta de la medicina. Heu-vos aquí el perquè de la catalanitat del Sindicat.

Ara, a part d'això, el Sindicat no ha fet mai política ni pensa fer-ne, ni en pot fer, si no vol laborar la seva mort. Això ho hem dit sempre i ho hem fet constar per escrit en el nostre Butlletí. En el nostre Sindicat no hem preguntat mai a ningú, ni a l'entrar ni després, com pensava i és natural que entre els metges hi hagi totes les maneres de pensar políticament, ja que, com a homes, tenen dret a opinar segons la seva consciència i el seu lliure albir, i de fet hi ha pensars de totes menes, però el Sindicat, com a entitat, no té pensament polític determinat.

Exposat el fi del Sindicat, comprendreu un altre dels motius pels quals ens hem volgut posar en contacte amb vosaltres, els elements socials, per a llimar amb el tracte aspors que poguessin